

Frá Jóni Torfa Jónassyni
Prófessor

7. febrúar 2007

Til félags háskólakennara

Vegna frumvarps um að leggja niður KHÍ vil ég nefna eftirfarandi:

Ég tel KHÍ vera að mörgu leyti mjög öfluga stofnun og í mikilli þróun til umbóta. Ég tel það ekki vera verkefnum hans til framdráttar að stíga það skref sem lögin gera ráð fyrir. Þvert á móti.

Rök fyrir sjálfstæði KHÍ.

Rök mín eru fyrst og fremst þau að kennaramenntun KHÍ, sem viðamikið sjálfstætt verkefni, sé betur komin í sjálfstæðu þróunarferli heldur en innan vébanda HÍ. (Það má vera að þetta eigi einnig við um einstök verkefni innan HÍ, en KHÍ hefur vegna stærðar sinnar sérstaka burði til sjálfstæðis og þetta mál snýst um hann.) Ég byggi þetta á því sem ég hef kynnt mér um þróun háskóla í Evrópu og í Bandaríkjunum Norður-Ameríku.

Reynslan sýnir að viðurkenning háskólastarfs á grundvelli afkasta í rannsóknum verður ekki aðeins skynsamlegt keppikefli flestra háskóla og háskólastarfsmanna heldur stundum allsráðandi markmið, þannig að flest annað er látið víkja (að vísu aldrei í orði, en á borði). Þetta ræður þróun háskólakerfa, einstakra skóla og einnig deilda innan skóla víða um lönd. Þessi þróun er eðlileg þegar til lengri tíma er lítið, en ég tel mjög mikilvægt að hún gerist innan mun fjölbreytilegra reglukerfis en almennt rúmast innan einnar stofnunar, eins og HÍ. Þess vegna hef ég talið skynsamlegt að á Íslandi væru fjölmargir háskólar, hver með sitt reglukerfi, vegna þess hve regluveldin eru ráðrík. Ég tel þá stefnu stjórnvalda, sem mér sýnist birtast í þessum lögum, að setja alla ríkisháskólana inn í sama reglukerfið með sameiningu mjög misráðna. Sömuleiðis tel ég ásókn HÍ í stærri köku sem fæst með sameiningu stofnana ekki spegla skynsamlega framtíðarsýn um uppbyggingu fjölbreyttrar háskólamenntunar á Íslandi.

Um málatilbúnað.

Ég læt fylgja hér á eftir athugasemdir sem ég hef látið frá mér fara um þetta mál (sjá fylgiskjöl 1 og 2). Fyrst stutta athugasemd á HI-Starf í desember 2006 og síðan umsögn til deildarforseta félagsvísindadeildar frá því í maí 2006. Þær eru stuttaralegar.

Það hefur aldrei verið leitað til mín sem fagmanns um efnislega umsögn um þetta mál í öllu þessu ferli, þótt ég hafi lengi verið formaður kennaramenntunarnefndar HÍ og þekki þess vegna vel til umræðu um kennaramenntun í HÍ og hef verið meðal þeirra sem mest hafa verið í samstarfi við KHÍ og veit vel hve það samstarf getur verið lipurt. Ég tel mig einnig vera meðal þeirra sem best hafa kynnt sér þróun háskóla á Vesturlöndum (ásamt Gyðu Jóhannsdóttur við KHÍ) og tel það vera vanvirðingu við fagmennsku og fræðileg sjónarhorn að ekki skuli eftir álitinu mínu leitað. Þetta nefni ég af tveimur ástæðum. Annars vegar vegna

Þess að ef einhver ætti að hafa sjálfsvirðingu til að leita eftir þessum sjónarhornum þá væru það þessar tvær stofnanir sem nú á að sameina. Það hefur hvorug þeirra gert. En hvað um það.

Hins vegar nefni ég þetta, og það er auðvitað mikilvægara, vegna þess að mér finnst málatilbúnaðurinn óvenju slakur og hefði þurft miklu gagnrýnni umfjöllun. Ég tel þau málsskjöl sem hafa verið lögð fram, vera yfirborðsleg og klisjukennd án nokkurs efnislegs rökstuðnings, né sýnar sem byggist á þekkingu á háskóla. Mörg þeirra efnisatriða sem talin eru mæla með sameiningu mæla allt eins á móti henni að mínu mati. Ég tel einnig að sú úttekt, frá 2002, sem lögð var til grundvallar mæli ekki síður gegn sameiningu eins og með henni. Verst er þó það aðalatriði málsins, finnst mér, að engin umræða hefur farið fram um skipan kennaramenntunar eftir sameiningu og því hefur engin almennileg útskýring komið fram á gildi sameingar fyrir kennaramenntunina, nema að hún muni batna. Ég hef heyrt á skotspónum ótal hugmyndir um skipan menntunar grunnskólakennara sem ég tel að yrðu mjög til hins verra ef þær næðu fram að ganga. Það veldur því að ég vil heyra um þetta rætt og málið útfært áður en lengra er haldið. Mér er að vísu sagt að það muni trufla framvinduna ef farið væri að ræða þetta efnislega. Þess vegna eigi ekki að gera það, nema þá meðal fólks sem er ekki inni í málinu. Þannig vinni maður ekki að sameiningu stofnana. Ég er mjög ósammála slíkum sjónarmiðum.

Ég hef hér að ofan bent á að það kunni að vera sterk rök gegn þeirri sameiningu sem frumvarpið ráðgerir. Ég hef líka rakið að ég telji að málið hafi ekki verið nægilega faglega undirbúið af hálfu háskólanna í þeim skjölum sem stjórnvöld fengu í hendur og í því ferli sem að baki þeim liggur. Þar til viðbótar hefur skipulag KHÍ nú verið endurskoðað frá grunni og kallar að mínu mati ekki á sameiningu fyrr en ljóst er að hún verði starfinu þar til framdráttar.

Virðingarfyllst,

Jón Torfi Jónasson

Prófessor

Fylgiskjal 1. Bréf frá JTJ á HI-Starf (póstvef HÍ).

Skrifað 4.12.2006.

Eftir ádrepu Ólafs Páls 29. nóvember á HI-Starf um að ekki sé rætt um sameiningarmál KHÍ og HÍ þá vil ég nefna eftirfarandi.

Mér finnst erfitt að ræða um þetta mál vegna þess að ég veit ekki um hvað það snýst. Sennilega snýst það einungis um að KHÍ verði hluti af HÍ og svo verði að ráðast hvort eitthvað fleira gerist. Rökin væru hagkvæmni stærðarinnar: þeim mun stærri stofnun, því betri. Mér heyrir að umræða um málið sé ekki lengra komin, en KHÍ hefur ekki sett annað veigamikið skilyrði fyrir sameiningu en að HÍ verði skipt upp í skóla og mér skilst að það eigi að verða við þeirri ósk.

Ég veit ekki hvaða hagsmunir ráða ferðinni en ég hef gert félagsvísindadeild grein fyrir þeim skoðunum mínum að ég telji sameiningu ekki verða þróun kennaramenntunar til framdráttar. En ég kann vitaskuld að hafa rangt fyrir mér í því efni (og HÍ telur að ég hafi það). Og þá kem ég að umkvörtunarefni mínu. Um málið fæst ekki efnisleg umræða, þ.e.a.s. engin umræða um kennaramenntun. Mér er sagt að fyrst eigi að afgreiða málið og ræða það síðan; þannig gangi framkvæmdafólk til verka.

Almenn umræða snýst að vísu um eflingu, styrk, samvinnu, samráð, þróun og sennilega gæði. Það hljómar rétt. En ég er litlu nær, en ég vildi vera það vegna þess að sameining stofnana hefur bæði kosti og galla.

Uppeldis- og menntunarfræðiskor hélt málstofu síðastliðinn miðvikudag sem var hugsuð sem upplýsingafundur einmitt um þetta efni. Vel var mætt úr skorinni og úr KHÍ, en ekki vel úr kennarahópi HÍ að öðru leyti. Hafdís Ingvarsdóttir sagði frá hugmyndum sínum um kennaramenntun og það er eina umfjöllunin tengd sameiningunni sem ég hef heyrt um það mál. Deildarforseti raunvísindadeildar sagði frá nýju námsvali í deildinni sem gæti t.d. hentað kennurum og fjölmiðlafólki, en ræddi að öðru leyti ekki um kennaramenntun. Deildarforseti hugvísindadeildar taldi nýja tíma í vændum með mikilli umræðu, en sagði ekkert um inntak nýrra hugmynda. Deildarforseti grunndeildar kennaranáms í KHÍ sagði að nú væri verið að ljúka gagngerri endurskipulagningu kennaranámsins í KHÍ sem kæmi til framkvæmda haustið 2007, þannig að þau gengju fersk inn í aðra endurskoðun kæmi hún til. Það var augljóst að engin efnisleg umræða um sameiningu hafði farið fram þar.

Ég spyr því: um hvaða breytingar er verið að ræða? Frummælendur á málstofunni vissu ekki hverju sameining myndi breyta og sáu ekki fyrir sér að hún leysti nein mál. Það hangir sennilega ekkert á sameiningu nema að til standi að stokka upp KHÍ. Stendur það til? Ekki hefur mér skilist það? Hver á að taka þær ákvarðanir um kennaramenntun sem teknar verða? Verður ekki kennaramenntun á hendi nýs skóla, þess sem nú þegar stjórnar sinni kennaramenntun í KHÍ? Vill KHÍ þá sækja talsvert til deilda HÍ, sem ég tel að sé góður kostur? En hvað er til marks um þann vilja? Á samstarfi er engin kerfislæg fyrirstaða eins og er, án sameiningar. Engin! Hvers vegna hefur það ekki verið rætt? Hvers vegna var ekkert um það rætt í þeirri uppstokkun sem nú er í vinnslu? Á hinn bóginn: hvað hefur hindrað deildir HÍ í að taka upp samstarf um kennaramenntun, m.a. við KHÍ, ef áhugi er á því? Ekkert! Hvað mun breytast í þeim efnum? Hver mun hafa forræði um það aðrir en deildirnar sjálfar?

Ég tel að það eigi að svara öllum þessum spurningum; það sé líka hægt að útskýra í hverju ávinningur sameiningar felst, t.d. að staða kennaramenntunar í alþjóðlegu samhengi styrkist (sé það svo). En mér finnst kostulegt hvernig hefur verið hægt að ræða yfirborðslega um sameiningu í nokkur ár án þess að minnst sem heitið getur á lykilatriði málsins: skipan, stöðu og þróun kennaramenntunar. Það skuli rætt síðar. Að mínu mati á það að koma fyrst. En kannski snýst málið ekki um kennaramenntun og þá á að segja frá því.

Fylgiskjal 2. Bréf frá JTJ til deildarforseta félagsvísindadeildar.

Frá Jóni Torfa Jónassyni, 26.5.2006

Ágæti deildarforseti félagsvísindadeildar
Ólafur Þórður Harðarson

Vegna hugmynda um sameiningu KHÍ og HÍ.

Ég hef verið í leyfi frá kennslu og stjórnun á þessu misseri og þess vegna ekki tekið virkan þátt í umræðu um stefnu HÍ.

Ég set nú samt fram nokkra punkta vegna hugmynda sem uppi eru um að sameina KHÍ og HÍ, vegna þess að þú lýsir eftir þeim vegna afgreiðslu deildarráðs. Í stuttu máli þá tel ég óráðlegt að sameina þessar stofnanir. Sameiningin mun sennilega ekki snerta HÍ mikið, en

mun að mínu mati hvorki vera heppileg fyrir kennaramenntunina né háskólamenntun í landinu. Ég fellst þó auðvitað á að ég kunni að hafa rangt fyrir mér í þessu efni.

Álit nefndar ráðuneytisins gerir ráð fyrir að af sameiningu verði.

Ráðuneytisnefndin byggir á skýrslu nefndar frá 2002. Það er þó óljóst á hverju er byggt enda er ekki vísað á milli. Ég nefni þetta vegna þess hve mér virðist margt í skýrslunni frá 2002 mæla gegn sameiningu. Það er athyglisvert að til eru margar nýrri skýrslur um háskólamenntun á Íslandi almennt, um HÍ og um kennaramenntun sem ekkert er vísað í og ekki útskýrt hvers vegna. Jafnframt hefur ýmislegt verið skrifað um þróun háskólastigsins á Íslandi undanfarin ár. Ekkert er vísað til þess. Það er eins og íslenska háskólasamfélagið beri litla virðingu fyrir sjálfu sér, að því marki sem það kom nálægt skýrslugerðinni.

Þetta er auðvitað aukaatriði en er e.t.v. grátbroslegt þar sem málið snýst um að breyta stofnunum vegna þess hve miklu varðar að búa yfir sterkri upplýstri akademíu.

Ég ræði þetta mál hér á eftir í almennum orðum og lýsi efasemdum mínum um samruna KHÍ og HÍ. Mér finnst samt í aðra röndina ánægjulegt að sjá í návígi þá þróun háskólamenntunar sem ég hef verið að skrifa um og spá fyrir undanfarin ár.

Það skiptir miklu um það sem kemur hér á eftir að ég tel KHÍ hafa alla burði til þess að þróast, m.a. í nánu samstarfi við aðra og ná þeim markmiðum sem að er stefnt.

Fyrst vísa ég í helstu kafla skilagreinar nefndar ráðuneytisins.

Markmiðskaflinn

Ég tel að það megi vísa í sum þau markmið sem þar koma fram til þess að andæfa samruna, ekkert síður en að þau náist með sameiningu. Þetta má annars vegar gera með því að vísa í skýrsluna frá 2002 og hins vegar með því að skoða innviði þróunar háskólastarfs á Vesturlöndum (þetta á jafnvel við um markmið 1.5). Önnur markmið (1.3, 1.4) eru byggð á einhverjum misskilningi.

Nú vaknar spurning um hvort ég þurfi ekki að rökstyðja mál mitt betur. En það þurftu ráðuneytishöfundar ekki að gera. Hér síðar mun ég samt nefna örfá dæmi máli mínu til stuðnings.

Kostir og tækifæri

Sama gildir um efnisatriðin í þessum kafla; ég tel að þær fullyrðingar sem þar eru gefi margar tilefni til þess að andæfa sameiningu ekki síður en að mæla með henni. Ég taldi um hríð að þetta ætti ekki við um fyrstu setninguna í 2.5, en mér finnst við nánari athugun margt benda til að sama eigi jafnvel við um hana. Hins vegar er alltaf álitamál hvað gerir heild sterka og hvernig það þjónar nákvæmlega einstökum aðilum hennar. Ég tel jafnframt augljóst að í sumum efnum blasi við að sameina krafta, en það er fráleitt að miða allt málið við þau afmörkuðu verkefni (þetta gæti átt við um 2.7).

Viðfangsefni

Ég geri litlar athugasemdir við viðfangsefnakaflann, nema þá helst 3.2, sem snertir einmitt þær efasemdir sem ég hef helstar um sameiningu.

Almenn umræða

Það er enginn ágreiningur um að háskólamenntun hefur vaxið hröðum skrefum á Vesturlöndum, og raunar víða í heiminum, undanfarna öld og ekkert bendir til þess að lát sé á þegar horft er til hlutfallstalna.

Stofnanir hafa víðast stækkað, annars vegar einfaldlega vegna fjölgunar nemenda, en einnig vegna samruna þeirra. Það er almenn tilhneiging til þess að fækka stofnunum og þær telja sig margar standa betur að vígi eftir sameiningu en áður. Ég á erfitt með að ímynda mér annað en að talsmenn sameinaðra stofnanna mæri hið nýja fyrirkomulag.

Vandinn er sá að það er erfitt að henda reiður á því hvort sú menntun sem skólarnir veita sé betri fyrir bragðið.

Þetta mál er a.m.k. þríþætt. Það snýst um það litróf námsframboðs sem nemendum stendur til boða þegar á heildina er litið, það snýst um það hvernig skólarnir upplifa hlutverk sitt og skipuleggja kennslu sína og það snýst um þá menntun sem nemendur fá miðað við það hlutverk sem skólarnir hafa skilgreint.

Það er látið að því liggja í þeim tillögum sem eru lagðar fram að námið verði betra frá öllum þessum sjónarhornum. Ég tel hið gagnstæða gæti allt eins orðið raunin.

Eftir því sem nemendum hefur fjölgað hefur námsleiðum einnig fjölgað (umræða mín hér snýst ekki aðeins um Ísland). Háskólastigið hefur einnig þanist út vegna þess að skólar, sem ekki voru á háskólastigi, voru fluttir þangað. Við þetta hvoru tveggja hefur litróf náms á háskólastigi breikkað. Ég tel að jafnframt þessu hafi námið (þegar á heildina er litið) orðið einsleitara í eðli sínu (fræðilegra) og í þeim skilningi hafi litrófið mjókkað. Að öðru jöfnu tel ég að sameining skóla hafi ýtt undir slíka þróun, þótt annað hafi gert það líka. Ég tel að ólíkir skólar séu líklegri til þess að varðveita þá fjölbreytni sem ég er sannfærður um að sé mikilvæg, heldur en yrði ef allt væri sett í einn pott. Þannig að þótt námsleiðum fjölgi verði námið samt smám saman einhæfara í eðli sínu. Ég tel að sameining ýti undir einhæfara nám, þótt hún geri það ekki ein og sér. Sjálfstæðir skólar geta frekar haft ólík hlutverk, ólík viðmið um gæði og ólíka starfshætti, heldur en ólíkar deildir í sama skóla (það breytir auðvitað engu þótt deildir séu kallaðar skólar).

Á síðustu tveimur öldum hafa verið stofnaðir margvíslegir skólar með mörg ólík hlutverk. Þau sem hafa verið mest áberandi hafa verið undirbúningur fólks til margvíslegra starfa og þátttaka í framrás vísindalegrar þekkingar. Þetta er eðlilegt og mikilvægt og það er fráleitt að allar stofnanir hafi sama hlutverk. Það sem gerir málið flókið er að þessi tvö hlutverk fléttast saman á tvo vegu. Annars vegar hafa þau verið samhliða í ólíkum kennslugreinum sömu stofnana og hins vegar fléttast þau saman í hverri einustu grein (með réttu). Þetta ætti ekki að skapa nein sérstök vandmál. En það gerist samt. Ég tel að annað markmiðið, þ.e. hið fræðilega, verði alltaf ráðríkara, jafnvel talsvert umfram þau mörk sem skynsamlegt er þegar til lengri tíma er litið. Mér sýnist það taka völdin. Ég tel að stofnanir með ólík hlutverk eigi þess vegna að vera aðgreindar og hafa það sjálfstraust og sjálfstæði sem nauðsynlegt er til að móta sér þá samsetningu starfshátta sem hlutverkinu hentar. Þess vegna hef ég andmælt því að það ætti að vera óumdeilt kappsmál að sameina stofnanir á háskólastigi og hef ekki séð neitt sérstakt vandamál þótt fjöldi þeirra jaðri við tuginn hér á landi.

Í hvaða skipulagi fá nemendur bestu menntunina? Það vita allir að þessu er erfitt að svara og sennilega er það ekki skipulagið sem gerir útslagið um hvaða menntun kemur nemendum og þjóðafélaginu best. Meira að segja er sennilegt að tiltekið skipulag gæti hentað einhverjum vel á ákveðnu stigi á þroskaferlinum en allt annars konar nám á öðru. Það sem flækir málið enn frekar er að sami einstaklingur gæti valið um ólíkar leiðir og allar skilað sér vel (eða illa). En almennt tel ég að það sem skipti mestu máli sé að skipulag náms spegli heilindi gagnvart því hlutverki sem skólastofnun hefur. Þetta er vissulega með ýmsu móti í

háskólaumhverfinu, bæði hérlendis og erlendis, en mér finnst höfuðatriði að við fyrirhugað endurskipulag séu ekki stigin skref sem dragi úr þessu. Það er viðbúið að þegar hlutverkin eru orðin mörg muni hvert þeirra fyrir sig útvatnast.

Hér hef ég dregið á rök sem frá þremur sjónarhoruum skýra efasemdir mínar um sameiningu KHÍ og HÍ. Ég vík nú aðeins að skýrslunni sem ráðuneytisnefndin byggir á almenn atriði í niðurstöðum sínum.

Það er margt í mörgu

Vegna þess að umræðan hefur, held ég, einkum snúist um kerfi og umgjörð eins og kerfisfólki er einkar lagið tel ég ástæðu til að beina sjónum ekki síður að inntakinu, m.a. að okkar daglega starfi, þ.e. því að mennta fólk. Það virðist mér hafa orðið nánast útundan í þessari umræðu. Mér er það hulin ráðgáta hvernig þessi sameining á að bæta kennaramenntun (en hana er ugglaut hægt að bæta mikið). Í skýrslunni frá 2002 eru nefndir ýmsir kostir en ekki er ljóst hvort sameining ýti undir eða leiði til að einhver einn verði valinn frekar öðrum. Þar kemur fram eins konar „margt í mörgu“ sjónarmið. Þó má skilja það svo af kafla 5.1 í skýrslunni að gert sé ráð fyrir mjög breyttri kennaramenntun. Er hugmyndin sú að leggja niður þá kennaramenntun sem nú er verið að skipuleggja í KHÍ og taka upp aðra í staðinn? Eða að gera ekki neina breytingu? Hvernig kemur sameining þessu máli við? Ég sat árum saman í kennaramenntunarnefnd HÍ og var lengi formaður hennar og þekki því býsna vel þá umræðu sem þó hefur verið um þau mál í HÍ. Stundum fannst mér það viðhorf berast frá deildum að menntun kennara þyrfti að fara fram í deildum HÍ (fagnám) og svo mætti bæta við einhverju um kennslu ef menn endilega vildu og lög krefðu. Að hvaða marki felur sátt um sameiningu stofnana það í sér að fallist er á slík viðhorf, þannig að þau ráði ferðinni? Að hvaða marki hefur þetta viðhorf ráðið afstöðu HÍ til sameiningar skólanna?

Hvað með sögu þessara mála? Raunvísindadeild var í aðra röndina stofnuð sem kennaramenntunardeild. Hve lengi entist það? Breyttist það ekki vegna þess að menn voru á annarri leið, voru að hugsa um annað? Ég held það og er ekki að amast við því, en bendi á að fólk á að geta farið ólíkar leiðir þótt stofnunum geti veist það erfitt.

Þess vegna tel ég nauðsynlegt að það sé útskýrt hvort sameining stofnana komi skipulagi kennaramenntunar eitthvað við. Ef ekki, þá á að segja það og hætta að rugla fólk. Ég hef hér að ofan andæft því að það sé endilega skynsamlegt að sameina KHÍ og HÍ en tel þó fráleitt að taka afstöðu nema að þetta sé afgreitt. Til dæmis með því að segja að endurskipulag kennaramenntunar væri annað mál. En ef sameining á að fela í sér breytingu á kennaramenntun eðli málsins samkvæmt þá tel ég enn fráleitara að taka afstöðu til þessa máls nema að þær hugmyndir hafi verið útfærðar.

“Meginhagkvæmnin fólst í því að meðalfjöldi stúdenta á hvern akademískan starfsmann jókst,, (bls. 10)

Í umræðu um ávinning af sameiningu háskóla met ég það svo að helst sé horft á stóru línurnar. Nú er ég ekki í hópi þeirra sem gera lítið úr hagkvæmni og skilvirkni; þvert á móti tel ég það stjórnvöldum til tekna eins og öllum öðrum ábyrgum rekstraraðilum þegar gerðar eru ýtrnstu kröfur um þessi atriði, svo fremi sem það komi ekki niður á gæðum þjónustunnar. Það er oft hægt að hagræða í rekstri og það á að gera. Á undanförunum árum hef ég þó oft látið í ljósi það sjónarmið að gengið hafi verið of langt í sameiginlegri stjórnsýslu í HÍ.

Mér rennur til rifja hve lítið er tekið á gæðum kennslu í skýrslunni frá 2002 og raunar í allri umræðu um hagræðingu skólastarfs en viðurkenni að það er einkenni flestra yfirlitsgreina um efnið. Það fer ekki fram mikil sjálfstæð umræða um menntun. Það er alltaf verið að tala

um kerfið. Það vantar líka gagnrýna umræðu um lykilatriði skýrslunnar. Ég nefni dæmi um þá setningu sem er yfirskrift þessarar efnisgreinar. Ef þetta er niðurstaða rannsóknar sem ber að taka alvarlega þá hlýtur það að kalla á umræðu, m.a. um það hvenær þetta sé eftirsóknarvert og hvenær ekki. Þetta getur ekki verið slíkt óumdeilt keppikefli að það kalli sjálfkrafa á sameiningu. Fleiri setningar í skýrslunni kalla á slíka umræðu. Hvað á t.d. að gera með það sem haft er eftir Kyvik, á bls. 38 í skýrslunni? Varla er markmiðsgrein 2.6 byggð á því?

“... er ljóst að þessi sameining hefur nú þegar skilað góðum árangri,, (bls. 11).

Sú skýrsla sem byggð er á er yfirborðsleg samantekt skýrslna, rannsókna og talna sem lítið er svo gert með þegar upp er staðið. En þegar ég las yfirskrift þessarar efnisgreinar runnu á mig tvær grímur og ég velti því fyrir mér á hvaða forsendum væri hægt að treysta skýrslunni, þ.e. hvaða vinnubrögð hún speglaði. Sú skýrsla sem þarna hlýtur að vera byggð á gæti t.d. aðeins fjallað um hagkvæmni í rekstri, en ekki gæði menntunar. Nú gæti einhver sagt að þessi fullyrðing hefði nú bara flotið þarna með og ég ætti ekki að taka hana óstínt upp, en þá vaknar spurning um hvaða setningar aðrar það gildi einnig.

Um sameiningu KHÍ og HÍ: um allt og ekkert

Ég hef aðeins fylgst með umræðu um þessi mál af hliðarlínunni, en hef nú lesið þessi plögg sem send voru og setið einstaka fundi og heyrt umræðu fólks. Það sem ég hef kynnst er ótrúlega óljóst. Mér finnst óljósara en ég hefði haldið að ætti að vera hvað verið er að ræða um: á hverju er byggð og til hvaða álitamála fólk er að taka afstöðu.

Vera má að þú hafir svörin á reiðum höndum, ágæti deildarforseti. En mér hefur virst að þið sem eruð í forsvari umræðunnar hafið tilhneigingu til að drepa málinu á dreif, segja að þetta snúist um allt, en þó ekkert. Snúist aðeins um umgjörð og hrein formsatriði, en þó um að breyta helstu innviðum beggja stofnana svo að sameining þjóni einhverjum tilgangi. Um að halda kennaramenntun í öllum aðalatriðum óbreyttri (miðað þó við nýjar tillögur KHÍ) en jafnframt að gjörbreyta henni. Eða hvað?

Mér hefði verið nær að fylgjast betur með.

Virðingarfyllst,

Jón Torfi Jónasson